

1. И отвечал Моисей и сказал: а если они не поверят мне и не послушают голоса моего и скажут: не явился тебе Господь?

УПО: І відповів Мойсей та й сказав: Таж вони не повірять мені, і не послухають голосу мого, бо скажуть: Господь не явився тобі!

KJV: And Moses answered and said, But, behold, they will not believe me, nor hearken unto my voice: for they will say, The LORD hath not appeared unto thee.

2. И сказал ему Господь: что это в руке у тебя? Он отвечал: жезл.

УПО: І промовив до нього Господь: Що то в руці твоїй? Той відказав: Палиця.

KJV: And the LORD said unto him, What is that in thine hand? And he said, A rod.

3. [Господь] сказал: брось его на землю. Он бросил его на землю, и жезл превратился в змея, и Моисей побежал от него.

УПО: І сказав Він: Кинь її на землю! І той кинув її на землю, і вона стала вужем. І втік Мойсей від нього.

KJV: And he said, Cast it on the ground. And he cast it on the ground, and it became a serpent; and Moses fled from before it.

4. И сказал Господь Моисею: простри руку твою и возьми его за хвост. Он простер руку свою, и взял его; и он стал жезлом в руке его.

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Простягни свою руку, і візьми його за хвоста! І він простяг свою руку й узяв його, і той став палицею в долоні його.

KJV: And the LORD said unto Moses, Put forth thine hand, and take it by the tail. And he put forth his hand, and caught it, and it became a rod in his hand:

5. Это для того, чтобы поверили, что явился тебе Господь, Бог отцов их, Бог Авраама, Бог Исаака и Бог Иакова.

УПО: Щоб повірили, що явився тобі Господь, Бог їхніх батьків, Бог Авраама, Бог Ісаака й Бог Якова.

KJV: That they may believe that the LORD God of their fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, hath appeared unto thee.

6. Еще сказал ему Господь: положи руку твою к себе в пазуху. И он положил руку свою к себе в пазуху, вынул ее, и вот, рука его побелела от проказы, как снег.

УПО: І сказав Господь йому ще: Засунь свою руку за пахвину свою! І засунув він руку свою за пахвину свою, і витягнув її, аж ось рука його побіліла від прокази, як сніг!

KJV: And the LORD said furthermore unto him, Put now thine hand into thy bosom. And he put his hand into his bosom: and when he took it out, behold, his hand was leprous as snow.

7. [Еще] сказал: положи опять руку твою к себе в пазуху. И он положил руку свою к себе в пазуху; и вынул ее из пазухи своей, и вот, она опять стала такою же, как тело его.

УПО: А Він сказав: Поклади знов свою руку за пахвину свою! І він поклав знову руку свою до своєї пахвини, і витягнув її з пахвини своєї, і ось вона стала знову, як тіло його.

KJV: And he said, Put thine hand into thy bosom again. And he put his hand into his bosom again; and plucked it out of his bosom, and, behold, it was turned again as his other flesh.

8. Если они не поверят тебе и не послушают голоса первого знамения, то поверят голосу знамения другого;

УПО: І станеться, коли не повірять тобі, і не послухають голосу першої ознаки, то повірять голосу ознаки наступної.

KJV: And it shall come to pass, if they will not believe thee, neither hearken to the voice of the first sign, that they will believe the voice of the latter sign.

9. если же не поверят и двум сим знамениям и не послушают голоса твоего, то возьми воды [из] реки и вылей на сушу; и вода, взятая из реки, сделается кровью на суше.

УПО: І станеться коли вони не повірять також обом тим ознакам, і не послухають твого голосу, то ти візьмеш води з Річки, і виллеш на суходіл. І переміниться та вода, що ти візьмеш із Річки, і станеться кров'ю на суходолі.

KJV: And it shall come to pass, if they will not believe also these two signs, neither hearken unto thy voice, that thou shalt take of the water of the river, and pour it upon the dry land: and the water which thou takest out of the river shall become blood upon the dry land.

10. И сказал Моисей Господу: о, Господи! человек я не речистый, [и] [таков был] и вчера и третьего дня, и когда Ты начал говорить с рабом Твоим: я тяжело говорю и косноязычен.

УПО: Та Мойсей сказав до Господа: О Господи я не промовець ні від учора, ні від позавчора, ані відтоді, коли Ти говорив був до Свогого раба, бо я тяжкоустий та тяжкоязыкий.

KJV: And Moses said unto the LORD, O my LORD, I am not eloquent, neither heretofore, nor since thou hast spoken unto thy servant: but I am slow of speech, and of a slow tongue.

11. Господь сказал: кто дал уста человеку? кто делает немым, или глухим, или зрячим, или слепым? не Я ли Господь?

УПО: І сказав йому Господь: Хто дав уста людині? Або Хто робить німим, чи глухим, чи видючим, чи темним, чи ж не Я, Господь?

KJV: And the LORD said unto him, Who hath made man's mouth? or who maketh the dumb, or deaf, or the seeing, or the blind? have not I the LORD?

12. итак пойди, и Я буду при устах твоих и научу тебя, что тебе говорить.

УПО: А тепер іди, а Я буду з устами твоїми, і буду навчати тебе, що ти маєш говорити.

KJV: Now therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.

13. [Моисей] сказал: Господи! пошли другого, кого можешь послать.

УПО: А він відказав: Молю Тебе, Господи, пошли іншого, кого маєш послати.

KJV: And he said, O my LORD, send, I pray thee, by the hand of him whom thou wilt send.

14. И возгорелся гнев Господень на Моисея, и Он сказал: разве нет у тебя Аарона брата, Левитянина? Я знаю, что он может говорить, и вот, он выйдет навстречу тебе, и, увидев тебя, возрадуется в сердце своем;

УПО: І запалав гнів Господній на Мойсея, і Він сказав: Чи ж не Аарон твій брат, Левит? Я знаю, що він добре буде говорити. Та ось він вийде навпроти тебе, і побачить тебе, і зрадіє він у серці своїм.

KJV: And the anger of the LORD was kindled against Moses, and he said, Is not Aaron the Levite thy brother? I know that he can speak well. And also, behold, he cometh forth to meet thee: and when he seeth thee, he will be glad in his heart.

15. ты будешь ему говорить и вложить слова в уста его, а Я буду при устах твоих и при устах его и буду учить вас, что вам делать;

УПО: І ти будеш говорити до нього, і вкладеш слова ці в уста його, а Я буду з устами твоїми й з устами його, і буду навчати вас, що маєте робити.

KJV: And thou shalt speak unto him, and put words in his mouth: and I will be with thy mouth, and with his mouth, and will teach you what ye shall do.

16. и будет говорить он вместо тебя к народу; итак он будет твоими устами, а ты будешь ему вместо Бога;

УПО: І він буде говорити за тебе до народу. І станеться, він буде тобі устами, а ти будеш йому замість Бога.

KJV: And he shall be thy spokesman unto the people: and he shall be, even he shall be to thee instead of a mouth, and thou shalt be to him instead of God.

17. и жезл сей возьми в руку твою: им ты будешь творить знамения.

УПО: І ти візьмеш у руку свою оцю палицю, якою ознаки чинитимеш.

KJV: And thou shalt take this rod in thine hand, wherewith thou shalt do signs.

18. И пошел Моисей, и возвратился к Иофору, тестю своему, и сказал ему: пойду я, и возвращусь к братьям моим, которые в Египте, и посмотрю, живы ли еще они? И сказал Иофор Моисею: иди с миром.

УПО: І пішов Мойсей, і вернувся до тестя свого Їтра, і сказав йому: Піду я, і вернуся до братів своїх, що в Єгипті, і побачу, чи ще живі вони. А Їтро сказав до Мойсея: Іди в мирі!

KJV: And Moses went and returned to Jethro his father in law, and said unto him, Let me go, I pray thee, and return unto my brethren which are in Egypt, and see whether they be yet alive. And Jethro said to Moses, Go in peace.

19. И сказал Господь Моисею в [земле] Мадиямской: пойдя, возвратись в Египет, ибо умерли все, искавшие души твоей.

УПО: І сказав Господь до Мойсея в Мідіяні: Іди, вернися до Єгипту, бо вимерли всі люди, що шукали твоєї душі.

KJV: And the LORD said unto Moses in Midian, Go, return into Egypt: for all the men are dead which sought thy life.

20. И взял Моисей жену свою и сыновей своих, посадил их на осла и отправился в землю Египетскую. И жезл Божий Моисей взял в руку свою.

УПО: І взяв Мойсей жінку свою та синів своїх, і посадив їх на осла, та й вернувся до єгипетського краю. І взяв Мойсей палицю Божу в руку свою.

KJV: And Moses took his wife and his sons, and set them upon an ass, and he returned to the land of Egypt: and Moses took the rod of God in his hand.

21. И сказал Господь Моисею: когда пойдешь и возвратишься в Египет, смотри, все чудеса, которые Я поручил тебе, сделай пред лицом фараона, а Я ожесточу сердце его, и он не отпустит народа.

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Коли ти підеш, щоб вернутися до Єгипту, гляди, щоб усі чуда, які Я вклав у твою руку, ти вчинив їх перед лицем фараона, а Я ожорсточу серце його, і він не відпустить народу.

KJV: And the LORD said unto Moses, When thou goest to return into Egypt, see that thou do all those wonders before Pharaoh, which I have put in thine hand: but I will harden his heart, that he shall not let the people go.

22. И скажи фараону: так говорит Господь: Израиль [есть] сын Мой, первенец Мой;
УПО: І ти скажеш фараонові: Так сказав Господь: Син Мій, Мій перворідний то Ізраїль.
KJV: And thou shalt say unto Pharaoh, Thus saith the LORD, Israel is my son, even my firstborn:

23. Я говорю тебе: отпусти сына Моего, чтобы он совершил Мне служение; а если не отпустишь его, то вот, Я убью сына твоего, первенца твоего.
УПО: І кажу Я тобі: Відпусти Мого сина, і нехай Мені служить. А коли ти відмовиш пустити його, то ось Я в'ю твого сина, твого перворідного.
KJV: And I say unto thee, Let my son go, that he may serve me: and if thou refuse to let him go, behold, I will slay thy son, even thy firstborn.

24. Дорогою на ночлеге случилось, что встретил его Господь и хотел умертвить его.
УПО: І сталося в дорозі на нічлігу, стрів був його Господь і шукав, щоб убити його.
KJV: And it came to pass by the way in the inn, that the LORD met him, and sought to kill him.

25. Тогда Сепфора, взяв каменный нож, обрезала крайнюю плоть сына своего и, бросив к ногам его, сказала: ты жених крови у меня.
УПО: Та Ціппора взяла кременя, і обрізала крайню плоть свого сина, і доторкнулася нею до ніг його та й сказала: Бо ти мені наречений крови!
KJV: Then Zipporah took a sharp stone, and cut off the foreskin of her son, and cast it at his feet, and said, Surely a bloody husband art thou to me.

26. И отошел от него [Господь]. Тогда сказала она: жених крови--по обрезанию.
УПО: І пустив Він його. Тоді вона сказала: Наречений крови через обрізання.
KJV: So he let him go: then she said, A bloody husband thou art, because of the circumcision.

27. И Господь сказал Аарону: пойдی навстречу Моисею в пустыню. И он пошел, и встретился с ним при горе Божией, и поцеловал его.
УПО: І сказав Господь до Аарона: Іди назустріч Мойсею в пустиню! І він пішов, і стрів

його на горі Божій, і поцілував його.

KJV: And the LORD said to Aaron, Go into the wilderness to meet Moses. And he went, and met him in the mount of God, and kissed him.

28. И пересказал Моисей Аарону все слова Господа, Который его послал, и все знамения, которые Он заповедал.

УПО: І розповів Мойсей Ааронові всі слова Господа, що послав його, і всі ті ознаки, що Він наказав був йому.

KJV: And Moses told Aaron all the words of the LORD who had sent him, and all the signs which he had commanded him.

29. И пошел Моисей с Аароном, и собрали они всех старейшин сынов Израилевых,

УПО: І пішов був Мойсей та Аарон, і зібрали вони всіх старших Ізраїлевих синів.

KJV: And Moses and Aaron went and gathered together all the elders of the children of Israel:

30. и пересказал Аарон все слова, которые говорил Господь Моисею; и сделал [Моисей] знамения пред глазами народа,

УПО: І переказав Аарон усі слова, що Господь говорив був Мойсееві. А той ті ознаки чинив на очах народу.

KJV: And Aaron spake all the words which the LORD had spoken unto Moses, and did the signs in the sight of the people.

31. и поверил народ; и услышали, что Господь посетил сынов Израилевых и увидел страдание их, и преклонились они и поклонились.

УПО: І повірив народ той. І почули вони, що згадав Господь Ізраїлевих синів, і що побачив біду їх, і вони схилилися, і поклонилися до землі.

KJV: And the people believed: and when they heard that the LORD had visited the children of Israel, and that he had looked upon their affliction, then they bowed their heads and worshipped.